REPUBLICA MOLDOVA
GAGAUZİYANIN HALK TOPLUŞU

Adunarea Populară a Găgăuziei
Comrat
str. Lenın, 194

Народное Собрание Гагаузии
Комрат
ул.Ленина, 194

Gagauz Yerin Halk Topluşu
Komrat
Lenin sokaa, 194

TEL.: 0 (298) 2-30-69; 0 (298) 2-39-71 | E-MAIL: HALKTOPLUSHU@GMAIL.COM | WEB: HALKTOPLUSHU.MD

№ 20-03/1-13 «09» aprilie 2026

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
mun. Chișinău, str. Petru Rareș,18

Recurent: Adunarea Populară a Găgăuziei,
mun.Comrat, str.Lenin,194
email:halktoplushu@gmail.com

Intimat: Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat
mun. Comrat, str. Tretiacov,13

RECURS
împotriva încheierii Curții de Apel Sud, din 03 aprilie 2026
Dosar nr. 2-26037074-05-3-24032026

La data de 23 martie 2026 Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat a depus la Curtea de Apel Sud cererea de chemare în judecată cu privire la anularea Hotărârilor Adunării Populare a Gagauziei:

-nr.521-B3/VII din 17 martie 2026, ,,Cu privire la aprobarea componenței personale a Comisiei Electorale Centrale UTA Gagauzia";

-nr.522-B3/VII din 17 martie 2026, ,,Cu privire la aprobarea modului de organizare a alegerilor regionale în Adunarea Populară a Gagauziei în anul 2026";

-nr. 523-B3/VII din 17 martie 2026, ,,Cu privire la stabilirea datei alegerilor în Adunarea Populară a Gagauziei",

publicate în Buletinul oficial al Gagauziei ,,Expres-Canon" din 20 martie 2026, ca find ilegale în fond, emise cu încălcarea prevederilor legii si competenței.

Concomitent Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat a solicitat suspendarea actelor administrative, ca ilegale, în scopul prevenirii unei pagube eminente.

Prin încheierea Curții de Apel Sud din 3aprilie 2026 a fost admisă cererea Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat și au fost suspendate actele administrative contestate:

-nr.521-B3/VII din 17 martie 2026, ,,Cu privire la aprobarea componenței personale a Comisiei Electorale Centrale UTA Gagauzia";

-nr.522-B3/VII din 17 martie 2026 ,,Cu privire la aprobarea modului de organizare a alegerilor regionale în Adunarea Populară a Gagauziei în anul 2026";

-nr. 523-B3/VII din 17 martie 2026,,Cu privire la stabilirea datei alegerilor în Adunarea Populară a Gagauziei".

Examenând cererea de suspendare, Curtea de Apel a invocat prevedrile art.172, art.174, art.195, art. 214 al.(1) din Codul administrativ și art.174, 175 Codul de procedura civilă, și a menționat că nedispunerea măsurilor de asigurare a acțiunii va crea dificultăți serioase în executarea hotărârii judecătorești în cazul în care va fi emisă în favoarea reclamantului, deoarece: ,,**vor fi afectate interesele tuturor persoanelor, și aplicarea normelor contestate ale legii locale care nu corespund legislației naționale conform procedurii și pe fond, ar putea duce la ilegalitatea desfasurării și confirmării rezultatelor alegerilor.**

Studiind actele cauzei și motivarea instanței, considerăm că încheierea de suspendare este **arbitrară, neîntemeiată și contrară cadrului legal aplicabil**, fiind emisă cu depășirea limitelor controlului judecătoresc în materia suspendării actelor administrative.

Încheierea instanței de fond privind suspendarea actului administrativ este **ilegală și pasibilă de anulare**, întrucât a fost pronunțată cu încălcarea gravă a prevederilor Codului administrativ, în special a art. 21, art. 22, art. 30, art. 31, art. 117 și art. 118.

În temeiul **art. 21 și art. 22 din Codul administrativ**, autoritățile publice și instanțele de judecată sunt obligate să acționeze în strictă conformitate cu legea și în baza unor motive reale, verificate și pertinente.

În speța, instanța a dispus suspendarea actului a dministrativ în lipsa unor circumstanțe concrete care să justifice existența unui prejudiciu ireparabil, **limitându-se la invocarea unor riscuri abstracte precum „incertitudinea juridică" sau „afectarea încrederii publice".**

Conform art.214 al.(2), în coroborare cu art.172 alin.(2) din Cod administrativ, motivele suspendării sunt:

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Astfel, regimul juridic al suspendării, are un caracter excepțional și poate fi dispusă doar în cazul demonstrării motivelor prevăzute de lege.

Instanța nu a constatat și nu a motivat existența acestor condiții, încălcând astfel cerințele legale privind fundamentarea măsurii.

Mai mult, potrivit **art. 30 și art. 31, art.32 din Codul administrativ**, procedura administrativă și judiciară trebuie să asigure un echilibru între interesele publice și cele private, precum și respectarea principiului proporționalității.

Procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii.

Dacă este necesară contribuţia unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse.

Actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Instanța nu a realizat această analiză, ignorând complet consecințele suspendării asupra interesului public major – organizarea și desfășurarea procesului electoral.

În mod contrar acestor dispoziții, instanța a acordat **prioritate unor ipoteze speculative, fără a evalua efectele reale ale suspendării, care constau în:**

- blocarea procesului electoral;
- crearea unui vid instituțional;
- afectarea drepturilor electorale fundamentale.

Această omisiune constituie o încălcare directă a principiului proporționalității stipulat de Codul administrativ.

De asemenea, încheierea contestată contravine **art. 117 din Codul administrativ**, întrucât nu reflectă o analiză reală și completă a circumstanțelor cauzei, lipsind o evaluare efectivă a probelor și a argumentelor părților. **Instanța nu a indicat în ce mod concret actul administrativ ar genera un prejudiciu ireparabil.**

În același sens, sunt încălcate și prevederile **art. 118 din Codul administrativ**, care impun obligația motivării actelor jurisdicționale. Motivarea instanței **este una formală, generală și stereotipă**, nefiind bazată pe circumstanțele concrete ale cauzei, ceea ce echivalează cu o **lipsă a motivării în sens juridic**.

Totodată, instanța a ignorat principiul fundamental al **prezumției de legalitate și executorialitate a actului administrativ**, aplicabil până la anularea definitivă a acestuia.

Simplul fapt al contestării actului nu poate constitui temei pentru suspendare, în lipsa unor dovezi clare de prejudiciu ireparabil.

Prin urmare, instanța de fond a aplicat în mod eronat normele Codului administrativ, **a substituit criteriile legale cu aprecieri speculative și a dispus o măsură disproporționată, care afectează grav interesul public.**

În primul rând, instanța a aplicat în mod **formal și abstract** criteriul „**prejudiciului ireparabil**”, fără a demonstra în concret existența unui risc real, iminent și individualizat.

Or, potrivit Codului administrativ, suspendarea unui act administrativ reprezintă o măsură excepțională, care nu poate fi dispusă în baza unor **simple supoziții sau riscuri ipotetice**, ci exclusiv în prezența unor probe clare privind producerea unui prejudiciu grav și ireversibil. În speță, instanța nu a identificat niciun prejudiciu concret, limitându-se la considerații generale privind „incertitudinea juridică” și „încrederea publicului”, care nu întrunesc standardul juridic necesar.

În al doilea rând, argumentul instanței potrivit căruia desfășurarea alegerilor în temeiul unor acte contestate ar genera incertitudine juridică este **juridic eronat și contrar principiului prezumției de legalitate a actului administrativ**. Actele administrative se bucură de prezumția de legalitate și executorialitate până la eventuala lor anulare definitivă. **A admite contrariul ar însemna că orice act contestat poate fi suspendat automat, ceea ce ar paraliza activitatea autorităților publice și ar transforma procedura de suspendare într-un instrument abuziv de blocare a proceselor administrative și electorale.**

În al treilea rând, instanța a ignorat complet **principiul proporționalității și necesitatea echilibrării intereselor concurente**, acordând prioritate unor riscuri abstracte, în detrimentul interesului public major privind organizarea și desfășurarea alegerilor.

Suspendarea actelor în cauză nu protejează ordinea juridică, ci dimpotrivă, conduce la **blocarea procesului electoral**, afectând grav drepturile electorale garantate de art. 38 din Constituție și de art. 3 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În mod particular, instanța nu a analizat consecințele reale ale suspendării, care constau în:

- imposibilitatea organizării alegerilor;
- crearea unui vid instituțional;
- afectarea continuității autorităților reprezentative.

Astfel, măsura dispusă este **disproporționată și contrară interesului public**, fiind de natură să producă efecte mai grave decât cele pretins prevenite.

În fine, motivarea instanței relevă o **substituire inadmisibilă în competența autorităților publice**, printr-o apreciere de oportunitate mascată sub aparența controlului de legalitate. Or, instanța nu poate suspenda acte administrative doar pentru că apreciază existența unor „riscuri" generale, ci exclusiv în limitele stricte stabilite de lege.

În consecință, încheierea contestată este afectată de **viciu de legalitate, lipsă de motivare reală și aplicare eronată a criteriilor de suspendare**, fiind pasibilă de anulare. Instanța de fond a reținut, în mod absolut generic, că noțiunea de „prejudiciu ireparabil" ar putea include „potențialul de perturbare a funcționalității unei instituții sau a unui serviciu public ori provocarea unor daune semnificative altor interese publice sau private".

O asemenea motivare este **juridic inacceptabilă**, întrucât:

- nu este raportată la circumstanțele concrete ale cauzei;
- nu identifică niciun risc real, actual și individualizat;
- și transformă o noțiune juridică strictă într-o formulă vagă și nelimitată.

Or, potrivit **art. 22 din Codul administrativ** (principiul legalității), instanța este obligată să aplice norma juridică în mod concret și motivat, iar nu prin definiții abstracte sau generalizări teoretice.

Mai mult, în temeiul **art. 118 din Codul administrativ**, orice act jurisdicțional trebuie să conțină o motivare clară, precisă și raportată la situația de fapt. În speță, instanța nu indică:

- care instituție ar fi afectată;
- în ce mod ar fi perturbată funcționalitatea acesteia;
- care sunt „daunele semnificative" invocate;
- și nici legătura de cauzalitate dintre actul contestat și pretinsul prejudiciu.

Prin urmare, motivarea instanței de fond, este una **pur declarativă și lipsită de conținut juridic real**, echivalând cu o nemotivare în sensul legii.

De asemenea, interpretarea dată de instanță noțiunii de prejudiciu ireparabil este **excesiv de largă și contrară naturii excepționale a suspendării actului administrativ**. Dacă orice „potențială perturbare" ar fi suficientă, atunci orice act administrativ ar putea fi suspendat, ceea ce ar contraveni principiului securității raporturilor juridice și ar anula efectiv prezumția de legalitate a actului administrativ.

În realitate, **prejudiciul ireparabil trebuie să fie concret, iminent și demonstrat**, nu presupus sau dedus prin formule generale.

Mai mult, instanța a ignorat faptul că, în speță, suspendarea actului administrativ este cea care generează perturbarea reală a funcționării autorităților publice, conducând la:

- blocarea procesului electoral;
- imposibilitatea exercitării competențelor legale ale autorităților autonome;

– afectarea gravă a interesului public.

Astfel, instanța a inversat în mod nejustificat analiza juridică, atribuind caracter de risc actului administrativ contestat, în timp ce **măsura suspendării este cea care produce efecte prejudiciabile certe și imediate**.

În consecință, invocarea noțiunii de „prejudiciu ireparabil” în forma utilizată de instanță reprezintă o **aplicare arbitrară a legii, o motivare aparentă și un viciu esențial de legalitate**, care impune casarea încheierii contestate.

Instanța de fond a reținut, în mod absolut generic, că noțiunea de „prejudiciu ireparabil” ar putea include „potențialul de perturbare a funcționalității unei instituții sau a unui serviciu public ori provocarea unor daune semnificative altor interese publice sau private”.

O asemenea motivare este **juridic inacceptabilă**, întrucât:

– nu este raportată la circumstanțele concrete ale cauzei;
– nu identifică niciun risc real, actual și individualizat;
– și transformă o noțiune juridică strictă într-o formulă vagă și nelimitată.

Prin urmare, motivarea este una **pur declarativă și lipsită de conținut juridic real**, echivalând cu o nemotivare în sensul legii.

De asemenea, interpretarea dată de instanță noțiunii de prejudiciu ireparabil este **excesiv de largă și contrară naturii excepționale a suspendării actului administrativ**. Dacă orice „potențială perturbare” ar fi suficientă, atunci orice act administrativ ar putea fi suspendat, ceea ce ar contraveni principiului securității raporturilor juridice și ar anula efectiv prezumția de legalitate a actului administrativ.

În realitate, **prejudiciul ireparabil trebuie să fie concret, iminent și demonstrat**, nu presupus sau dedus prin formule generale.

Astfel, instanța a inversat în mod nejustificat analiza juridică, atribuind caracter de risc actului administrativ contestat, în timp ce **măsura suspendării este cea care produce efecte prejudiciabile certe și imediate**.

Instanța de fond a reținut **existența unui pretins „pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile”, motivând că executarea actelor administrative** contestate ar afecta drepturile alegătorilor și ar pune în pericol desfășurarea și confirmarea alegerilor, mergând până la a califica situația ca fiind de natură să afecteze „existența statului de drept”.

O asemenea motivare este **vădit excesivă, abstractă și juridic inadmisibilă**, întrucât instanța:

– nu a identificat niciun prejudiciu concret și individualizat;
– nu a demonstrat caracterul iminent al riscului invocat;
– și a recurs la formule generale, cu valoare retorică, lipsite de fundament probator.

În temeiul **art. 22 și art. 118 din Codul administrativ**, instanța era obligată să indice în mod clar și argumentat:

– în ce constă prejudiciul;
– care este mecanismul producerii acestuia;
– și de ce acesta ar fi ireparabil.

Or, niciunul dintre aceste elemente nu se regăsește în încheierea contestată, ceea ce echivalează cu o **lipsă a motivării în sens juridic**.

Mai mult, instanța a depășit limitele procedurii de suspendare, transformând analiza sumară specifică măsurilor asigurătorii într-o **veritabilă soluționare anticipată a fondului cauzei**.

Prin afirmațiile sale, instanța:

- a calificat implicit actele administrative ca fiind ilegale;
- a reținut că desfășurarea alegerilor în baza acestora ar afecta statul de drept;
- și a concluzionat asupra consecințelor juridice ale executării acestora.

Or, asemenea aprecieri țin exclusiv de **judecata pe fond**, nu de etapa examinării unei cereri de suspendare.

Această abordare contravine naturii juridice a măsurilor asigurătorii, care presupun doar o analiză **sumară și aparentă**, fără a prejudeca soluția finală.

În plus, potrivit **art. 30 și art. 31 din Codul administrativ**, instanța era obligată să asigure un echilibru între interesele în conflict și să aplice principiul proporționalității. În speță, instanța nu a analizat deloc faptul că suspendarea actelor:

- blochează procesul electoral;
- împiedică exercitarea drepturilor electorale;
- și afectează funcționarea autorităților publice.

Prin urmare, instanța a inversat în mod eronat analiza juridică, considerând că executarea actelor produce un risc, în timp ce, în realitate, **măsura suspendării este cea care generează consecințe grave și imediate asupra interesului public**.

În concluzie, încheierea contestată este afectată de:

- **exces de putere judecătorească**, prin substituirea analizei de fond;
- **aplicarea eronată a criteriilor privind prejudiciul ireparabil**;
- **motivare formală și abstractă**;
- și **încălcarea principiului proporționalității**.

Prin aceste vicii, instanța a transformat procedura de suspendare într-un instrument de blocare a procesului electoral, ceea ce este inadmisibil într-un stat de drept.

Încheierea instanței este în vădită contradicție cu jurisprudența constantă a Curtea Europeană a Drepturilor Omului **în materia aplicării măsurilor asigurătorii, care impune ca acestea să fie strict proporționale, temporare și să nu anticipeze soluția asupra fondului cauzei.**

În jurisprudența constantă a Curtea Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea, inter alia, cauzele Micallef v. Malta, RTBF v. Belgium și Credit Europe Leasing IFN SA v. Romania), **s-a statuat în mod ferm că măsurile asigurătorii au un caracter strict excepțional, trebuie să fie limitate în timp, riguros motivate și, mai ales, nu pot conduce la anticiparea soluției asupra fondului litigiului**.

Or, în prezenta cauză, instanța de fond, sub aparența dispunerii unei măsuri provizorii, a realizat în fapt o veritabilă **soluționare anticipată a fondului, substituindu-se instanței competente să examineze cauza în fond și golind de conținut dreptul la un proces echitabil.**

O asemenea ingerință, lipsită de o analiză reală a proporționalității și a caracterului temporar al măsurii, depășește limitele admisibile ale puterii jurisdicționale și echivalează cu o restrângere arbitrară a drepturilor garantate de Convenție, fiind incompatibilă atât cu exigențele art. 6 §1, cât și, după caz, cu art. 10 și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Or, instanța de fond, calificând implicit actele administrative ca fiind ilegale și generatoare de riscuri pentru statul de drept, a depășit limitele analizei sumare și a tranșat în fapt fondul litigiului.

Suspendarea dispusă produce efecte imediate și ireversibile asupra procesului electoral, echivalând cu o ingerință disproporționată în drepturile garantate de Protocolul nr. 1 art. 3 CEDO, ceea ce impune casarea încheierii contestate.

Reieșind din argumentele expuse și în temeiul art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, solicităm:

1) Admiterea recursului declarant.

2) Casarea încheierii Curții de Apel Sud din 03 aprilie 2026, în cauza de contencios administrative la cerera de chemare în judecata a Oficiului Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat către Adunarea Populară a Gagauziei cu privire la anularea actelor administrative.

3) Pronunțarea unei noi încheieri **prin care să fie respinsă cererea de suspendare a actelor administrative, înaintată de Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat**.

PREȘEDINTELE INTERIMAR
AL ADUNĂRII POPULĂRE A GAGAUZIEI N.N.ORMANJI

Digitally signed by Ormanji Nicolai
Date: 2026.04.09 09:58:46 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ